

Η δύναμη της κοινής προσευχής

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Αγ. Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Ο Παππούλης προσήχето πολύ. Και ήθελε και τα δικά του πνευματικά παιδιά να κάνουν το ίδιο. Ιδιαίτερα σε εμένα ήθελε, με κάθε τρόπο, να με πείσει να το κάνω. Γι"; αυτό συνεχώς μου μιλούσε, για την δύναμη της προσευχής. Προσευχή, παιδί μου, Ανάργυρε, έλεγε, σημαίνει συνομιλία με τον ίδιο τον Θεό, που είναι ο Πλάστης, είναι ο Δημιουργός του Σύμπαντος! Είναι Εκείνος που έπλασε τον άνθρωπο κατ"; εικόνα και ομοίωση Του. Είναι Εκείνος που έφτιαξε αυτά που βλέπουμε, αλλά και εκείνα που δεν βλέπουμε με τα ανθρώπινα μάτια μας. Τέλος είναι εκείνος που δεν αρνιέται ποτέ να συνομιλήσει μαζί μα, αρκεί να του το ζητήσουμε εμείς, όποτε θέλουμε και όσες φορές θέλουμε. Δεν πρόκειται να μας πει ποτέ όχι. Αντίθετα, είναι πάντα πρόθυμος να μας ακούσει με προσοχή και με αγάπη όπως κάνει κάθε καλός Πατέρας, όταν του το ζητά το παιδί του. Και όχι μόνο αυτό, αλλά και να μας δώσει ότι του ζητήσουμε, αρκεί να είναι αυτό που του ζητάμε προς το συμφέρον της ψυχής μας. Αλήθεια αναλογίστηκες ποτέ παιδί μου να συνομιλήσεις έστω και μια φορά με κάποιον από τους σημερινούς άρχοντες της

Πατρίδας μας και να έγινε η επιθυμία σου; αν όχι σου συνιστώ να το τολμήσεις. Θα διαπιστώσεις ότι η επιθυμία σου θα παραμείνει απλώς επιθυμία! Ουδέποτε θα δεχτούν να μιλήσουν μαζί σου. Το πολύ-πολύ να σε παραπέμψουν σε κανένα παρακατιανό, για να σε ξεφορτωθούν ...; Αντίθετα ο Κύριος μας που είναι ο Βασιλεύς των Βασιλέων, δεν πρόκειται ποτέ να σε παραπέμψει σε κανέναν και δεν πρόκειται ποτέ να αρνηθεί να συνομιλήσει μαζί σου, δια της προσευχής και πρόσθεσε: τα καταλαβαίνεις αυτά που σου τα λεω; - Ασφαλώς ναι, Παππούλη μου, του απάντησα. -; Και, όμως εμένα κάτι μου λει, πως δεν θέλεις να τα καταλάβεις. Γιατί, εάν τα καταλαβαίνεις, θα έκανες πιο πολύ προσευχή. -; Μα, προσεύχεστε εσείς για μένα, προσέθεσα. -; Και όταν τρώγω εγώ, χορταίνεις εσύ; με ρώτησε! Οπότε με αφόπλισε τελείως! -; Άκουσε Ανάργυρε, μου λει. Θα σου κάνω μια πρόταση, αλλά θέλω εξ αρχής να μου υποσχεθείς, ότι θα την δεχτείς, και θα την τηρήσεις. -; σας το υπόσχομαι, Παππούλη. Είμαι έτοιμος να κάνω ότι μου πείτε. -; Ε! τότε σου προτείνω να προσευχόμεθα την ίδια ώρα ακριβώς, και οι δυο μαζί. Και ο ένας θα προσεύχεται για τον άλλο.

Συμφωνήσαμε και υποσχεθήκαμε. Καθορίσαμε, μάλιστα και την ώρα της προσευχής. Ήταν η 10 μ.μ. Ο Παππούλης, όπως μου εξήγησε, πίστευε πάρα πολύ σ’ αυτό το είδος της προσευχής. Τα αποτελέσματα, μου έλεγε, της κοινής προσευχής, είναι καταπληκτικά. Θα το διαπιστώσεις και μόνος σου. Θέλω όμως, ακριβώς στις 10 μμ. Να είσαι πιστός στο ραντεβού μας. Να μην παραλείψεις, ούτε μία φορά να τηρήσεις την υπόσχεσή σου. Και εγώ θα κάνω το ίδιο.

Προχωρώντας με τον Παππούλη, φτάσαμε στην αφετηρία των λεωφορείων του Πολυγώνου. Αυτήν την φορά δεν με άφησε να τον ακολουθήσω μέχρι το σπίτι του, όπως συνήθως έκανα. Όχι, μου λέει, δεν θα έρθεις μαζί μου. Θα πας σπίτι σου. Προ ολίγου υποσχεθήκαμε κάτι. Πρέπει να αρχίσεις αμέσως. Από απόψε. Το γοργόν και χάριν έχει. Υπάκουσα. Ο Παππούλης επιβιβάστηκε στο λεωφορείο και εγώ περίμενα την αναχώρησή του. Μόλις ξεκίνησε το λεωφορείο, θυμάμαι καλά, μου χτύπησε το τζάμι και μου είπε: Στις 10 ακριβώς! Νομίζω πως αυτή την στιγμή βλέπω την μορφή του και ακούω την φωνή του! Το πρόσωπο του έλαμπε και ομοιάζε με αγγελικό! Ήταν βέβαια, και κατά 30 χρόνια νεώτερος. Στην πιο δημιουργική ηλικία.

Περίμενα στην αφετηρία μέχρι την στιγμή που το λεωφορείο χάθηκε μέσα στο χάος της απέραντης Αθήνας κουβαλώντας μαζί του και έναν άγνωστο, μέχρι τότε, Άγιο της Εκκλησίας του Δεσπότη χριστού και αμέσως μετά έφυγα τροχάδην για

το σπίτι μου, προκειμένου να είμαι απόλυτα συνεπής στο ραντεβού της προσευχής.

Πράγματι! Στις 10 μ.μ. κλείστηκα στο δωμάτιο μου και άρχισα να προσεύχομαι. Όμως, από το πρώτο κιάλας λεπτό, άρχισαν να διαπερνούν το σώμα μου έντονα ρεύματα , που άρχιζαν από τα κάτω άκρα και έφθαναν μέχρι την κεφαλή μου και τανάπαλιν(!), ενώ ένα ισχυρό άπλετο φως πλημμύρισε όλο το δωμάτιο μου και μου έδινε την εντύπωση, ότι βρισκόμουν μέσα σε φλόγες, οι οποίες, όμως δεν με έκαιγαν! Στην αρχή τρόμαξα πολύ και λίγο έλειψε να καταληφθώ από πανικό ! αμέσως όπως συνειδητοποίησα ότι όλα αυτά τα φαινόμενα απέρρεαν από την δύναμη της προσευχής του Παππούλη και όχι μόνο ηρέμησα, αλλά καταλήφθηκα από μια πρωτοφανή αγαλλίαση, που μου έδινε την εντύπωση ότι δεν πατούσα καθόλου στην γη! Όλα αυτά συνεχίστηκαν μέχρι το τέλος της προσευχής. Την άλλη μέρα η πρώτη μου δουλειά ήταν να επικοινωνήσω με τον Παππούλη. Ήμουν αποφασισμένος να μην του πω τίποτα. Ήθελα πρώτα να μιλήσει ο παππούλης. Και έτσι έγινε. Μόλις ζήτησα την ευχή του, ο παππούλης με ιδιαίτερη ικανοποίηση και με τρανταχτά γέλια, μου είπε: Τρόμαξες ε! Και λίγο έλειψε να το βάλεις στα πόδια ...; Όμως εγώ σε έβλεπα μέσα σε έντονο φως, που πλημμύριζε όλο το δωμάτιο σου και εσύ περιχαρής ανέβαινες -; ανέβαινες σαν να ήθελες να φτάσεις στο Θρόνο του Κυρίου! Βλέπεις τι δύναμη έχει αυτού του είδους η προσευχή; Συνέχισε και θα με θυμηθείς. Πράγματι! Τον θυμάμαι. Και θα τον θυμάμαι όχι μόνον σ"; αυτή, αλλά και στην άλλη ζωή. Γιατί τα φαινόμενα αυτά προϊόντος του χρόνου, έγιναν τόσο έντονα ώστε να μην μπορώ να τα περιγράψω!

Μακάρι να προσεύχεται και τώρα μαζί μου. Δεν θα ήθελα τίποτε άλλο. Γένοιτο!

Ανάργυρος Ι. Καλιάτσος

Ο Πατήρ Πορφύριος: Ο Διορατικός, ο Προορατικός, ο Ιαματικός, Επτάλοφος 1996

Πηγή: sotiriapsixis.blogspot.gr